

PASSION I MÖRKER

Sketch av Tommie Hildman

Personer:

Anna, gift med Arne. Prasslar med Leif. Älskar åskväder, drivande.

Arne, gift med Anna. Prasslar med Lisbeth.

Lisbeth, gift med Leif, prasslar med Arne, blir lätt hysterisk.

Leif, gift med Lisbeth, Prasslar med Anna. livrädd för åskväder. Nervös och överdrivet försiktig.

Denna sketch är en annorlunda variant på ett gammalt tema - otrohet. Mörkt på scenen betyder "ljus" i handlingen och tvärtom. Början blir något förvirrande för publiken, men när ljuset tänds och det blir ljus i handlingen är publiken med i spelet. Handlingen i korthet: Anna vänsterprasslar med Leif och Arne gör likadant med Lisbeth, allt i största hemlighet. Anna och Leif tänker tillbringa helgen i Annas och Arnes sommarstuga. Detta kompliceras av att Arne och Lisbeth tänker detsamma. Ett fruktansvärt åskväder utbryter och hela trakten inklusive sommarstugan mörkläggs.

Framför mellanridån. Mörkt på scenen. En telefonsignal hörs. Anna, till vänster på scenen, ringer till Leif som svarar till höger.

LEIF

Hej Anna. Hur går det?

ANNA

Bra. Arne ska på tjänsteresa till Finland, så jag blir ensam. Kommer du hit?

LEIF

Nej, nån kan se mig. Ska vi ta in på hotell?

ANNA

Nej, det blir bättre i vår sommarstuga.

LEIF

Ok. Då säger jag till Lisbeth att jag måste åka på en kongress i Malmö.

ANNA

Bra. Jag måste sluta nu. Vi hörs.

LEIF

Ok.

Samtalet avslutas och Leif och Anna försvinner från scenen. In kommer Lisbeth till höger och Arne till vänster. Det är fortfarande mörkt. Ringsignal.

ARNE

Arne Andersson.

LISBETH

Det är jag, Lisbeth. Vi kan träffas i helgen. Leif ska till Malmö på en kongress.

ARNE

Toppen! Anna gick på det där med att jag ska på tjänsteresa till Finland.

LISBETH

Kommer du hit?

ARNE

Nej, nån kan se mig. Vi får tänka ut ett bättre ställe. Jag måste sluta nu. Vi hörs.

LISBETH

Ok. Vi hörs.

Samtalet avslutas och Lisbeth och Arne går ut från scenen. HEL SCEN. Annas och Arnes sommarstuga. Regn och åska som ljudeffekter illustrerar det annalkande ovädret. Anna och Leif kommer in från höger. Rekvisita: ett högt skåp, stolar, ett bord, öppen spis, vedträn, väskor, gökur.

ANNA

Vilket väder! Jag är alldeles genomsur. Varför körde du i inte ända fram? Det hade inte gjort nåt.

LEIF

Vi måste vara försiktiga så ingen ser oss. Tänk på att jag är i Malmö på kongress.

En åskknall inträffar och ljuset slocknar, dvs att ljuset först nu tänds på scenen. För aktörerna innebär detta att de inget ser och trevar sig fram i mörkret, snavar på stolar mm.

LEIF

(ängsligt)

Åhh Gud! Vad hände? Va mörkt det blev!!

ANNA

Blixten måste ha slagit ner i närheten och tagit elen. Va härligt det är med åskväder. Det får en sån besynnerlig inverkan på mig.

LEIF

(mycket ängsligt)

Jag...jag.... tycker bara att det är otrevligt. Jag gillar det inte alls.

En ny fruktansvärd åskknall inträffar. Leif hoppar till av rädsla och tar sig åt hjärtat. Anna börjar klä av sig och tar på en morgonrock. Ett gökur väcks till liv och börjar låta. Det blir för mycket för Leif som håller på att bryta ihop.

GÖKEN

Kokokokokoko!

LEIF

Käft!!

ANNA

Ta det lugnt Leffe. Det är ju bara Arnes gamla gökur.

LEIF

Jag hatar åska och gökur. Kan du inte stänga av den där jävla göken?

ANNA

(passionerat)

Strunta i göken. Kom Leif så gökar vi...så kramas vi. Hårt, hårt.

LEIF

(ängsligt)

Ska..ska..vi inte sätta oss i bilen tills ovädret dragit förbi?

ANNA

Är du från vettet? Ut i det här ovädret igen. Nej du!!

En ny åskknall. Leif hoppar skräckslaget till. Göken vaknar till liv igen.

GÖKEN

Kokokokokokokoko!

LEIF

Gökjävel Tänk om blixten slår ner och....

ANNA

Åhhh va härligt! Skynda dig och kom.

LEIF

Jag behöver nån form av ljus. Jag glömde min mobil i bilen. Funkar din mobil?

ANNA

Nej, jag har glömt att ladda min. Va tråkig du är. Här har man längtat efter ett sånt här härligt åskväder i årtal, ensam med dig i en sommarstuga, och så ska du nödvändigtvis ha ett ljus!

Dom finns i skåpet innanför dörren, men stake har du väl själv?

Leif trevar sig fram i mörkret och välter en stol.

LEIF

Fan....Jag ser ju ingenting!

ANNA

Strunta i ljuset. Klä av dig och kom hit fort innan åskvädret dragit förbi....Skynda dig!!

LEIF

Jag kommer, men jag vill ha ett ljus.Skåpet innanför dörren sa du.
Jag hittar varken skåp eller dörr.

ANNA

Jag tror du letar på fel vägg.

En fruktansvärd åskknall gör att både Anna och Leif hoppar till. Nu kommer Lisbeth och Arne in från vänster. Anna och Leif stelnar till. De befinner sig till höger på scenen.

LISBETH

Usch vilket väder. Var slår jag på strömmen Arne?

ARNE

Till vänster innanför dörren Lisbeth.

Anna och Leif reagerar pantomimiskt när de fattar vilka som kommit in. Lisbeth trevar sig fram, hittar strömbrytaren men inget händer när hon slår på den.

LISBETH

Den fungerar inte.

ARNE

Blixten nyss slog nog ner i en transformator. Vi får nog klara oss utan ström ett tag.

LISBETH

Det gör inget. Huvudsaken är att vi får vara tillsammans!

ARNE

Vi kan tända en brasa.

LISBETH

Och så kan vi älska på björnfällen framför brasan. Så skönt vi ska ha det. Förresten - det finns väl en fäll?

ARNE

Tyvärr. Anna är allergisk mot pälsdjur. Duger det med en filt?

LISBETH

Det går bra utan filt också, på en spikmatta om så vore fallet. Va mörkt det är. Jag ser absolut ingenting.

ARNE

Ha, ha, ha!

LISBETH

Vad skrattar du åt?

ARNE

Jag kom att tänka på Anna.

LISBETH

(svartsjukt)

Anna! Varför tänker du på henne nu? Längtar du efter henne kanske?

ARNE

Nej för fan! Henne får jag nog av i veckorna. Jag kom att tänka på att Anna liksom Anita Ekberg tycker om att älska när det åskar. Hon skulle tycka om att vara här nu, hahahaha!

Anna reagerar våldsamt i mörkret.

LISBETH

Med Leif är det precis tvärtom. Han kan inte alls då. Han får inte upp den.

ARNE

Hahaha! Så Leif har åskimpotens, hahahah! Tänk om Anna och Leif skulle vara ihop en sån här kväll, hahahaha!

LISBETH

Det skulle jag vilja se, hahahaha!

Anna och Leif reagerar kraftigt. Anna tittar frågande på Leif.

ARNE

Nu måste vi bära in bagaget. Kommer du med?

LISBETH

Absolut.

Arne och Lisbeth går ut till vänster.

ANNA

(rasande)

Vilka typer! Det här ska dom få för!

LEIF

Vi går fram och läser lusen av dom.

ANNA

(fördröjd reaktion)

Ja det gör vi.....Stopp! det kan vi inte.

LEIF

Det klart vi kan. Äktenskapsbrott och horeri. Det är vad det är.

ANNA

Ger vi oss tillkänna så avslöjar vi oss. Fattar du?

LEIF

Men det är vi som ska avslöja dom....Du har rätt.

ANNA

Vi måste härifrån innan dom upptäcker oss. Vi smyger ut innan dom kommer tillbaka. Vilken tur att du parkerade bilen där du gjorde.

LEIF

Smart av dig att använda köksingången. Vi drar.

Anna och Leif trevar sig fram mot köket till höger. Arne och Lisbeth återkommer från vänster med bagage och matkassar.

ANNA

(viskar)

Fort! Vi gömmer oss.

Anna gömmer sig under ett bord. Leif går åt fel håll, kommer fram till skåpet och går in det.

LISBETH

Vi måste få ljus härinne. Jag har aldrig varit med om nåt så svart. Min mobil har jag glömt hemma och din har laddat ur. Det måste väl finnas stearinljus någonstans.

ARNE

Det finns stearinljus i skåpet innanför dörren. Fixa ljus så hämtar jag ved.

Arne går ut till vänster. Lisbeth trevar sig fram och hittar till slut skåpet och försöker öppna det men Leif håller emot.

LISBETH

Va svår den här skåpdörren var att få upp. Verkar som om någon stod därinne och höll emot.

Arne kommer in med famnen full med ved. Han snavar på en resväska, ram-
lar omkull och tappar vedträn som far över hela storstugan.

ARNE

Jävla mörker!!!!

LISBETH

Vad gör du?

ARNE

(argt)

Vad tror du!

LISBETH

Ska jag hjälpa dig?

ARNE

Du kan ju hjälpa mig på traven! Hjälp mig att plocka upp veden så ska jag tända en skön brasa.

LISBETH

Jag kommer för det här jävla skåpet får jag i alla fall inte upp.

Arne kryper omkring och samlar in vedträn. Anna trevar sig fram för att leta reda på Leif. Lisbeth lämnar skåpet och trevar sig fram mot Arne.

LISBETH(forts)

Va konstigt det känns. Det verkar som om vi inte är ensamma här.

ARNE

Dumheter! När det är så här mörkt tror man konstiga saker. Allt blir annorlunda i mörker.

LISBETH

Du måste tända brasan snart eller få fram ett ljus. Jag håller på att bli tokig i det här mörkret.

ARNE

Lugn, lugn. Nu har jag fått veden på plats. Det enda som behövs nu är en tändsticka. Det finns tändstickor och stearinljus i....

LISBETH

(skriker hysteriskt)

I skåpet innanför dörren! Jag vet, jag vet!!

ARNE

Kan du hämta ljus och tändstickor?

LISBETH

(skriker hysteriskt)

Nej! Jag vill inte! Jag vill inte! Jag sätter mig i bilen tills du fått fart på ljuset!

ARNE

Lugn, lugn! Det ordnar sig. Jag hämtar ljus och tändstickor.

Leif öppnar skåpdörren och smyger ut men snavar på en resväska och ramlar på Lisbeth. Hon hjälper upp Leif som hon tror är Arne.

LISBETH

Va kall du för om handen.

ARNE

Jag är inte kall. Hur kan du tro det?

Anna har trevat sig fram till skåpet där hon gissat att Leif finns men krockar med Arne, som tar Annas hand i tron att det är Lisbeths. Slutscenen blir att Arne och Anna håller varandras händer och detsamma gör Lisbeth och Leif. Då återkommer ljuset och det blir mörkt i storstugan.

ALLA

Vaaaaa! Är du här????

S L U T

